

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Відокремлений структурний підрозділ Кам'янець-Подільський фаховий коледж
Навчально-реабілітаційного закладу вищої освіти «Кам'янець-Подільський
державний інститут»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова приймальної комісії
Наталія СТОРОЖУК
«29» Травня 2026 р.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

для вступників на основі базової середньої освіти для здобуття

освітньо-професійного ступеня

фахового молодшого бакалавра

за спеціальностями А5 Професійна освіта (Цифрові технології)

D1 Облік і оподаткування

D2 Фінанси, банківська справа, страхування та
фондовий ринок

D3 Менеджмент

I10 Соціальна робота та консультування

Розглянуто та схвалено на засіданні
циклової комісії фундаментальних
дисциплін

Протокол від «29» Травня 2026 р. № 14

Голова циклової комісії

Інна ГУМЕНЮК

Кам'янець-Подільський, 2026

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму для співбесіди та вступного випробування з української мови розроблено на основі Державного стандарту базової і повної середньої освіти та з урахуванням чинної програми з української мови.

Матеріал програми розподілено за такими розділами: «Українська мова» («Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Розвиток мовлення»).

Мета й завдання вивчення української мови визначені державною програмою з української мови, яка водночас визначає основний зміст навчання і вимоги та критерії оцінювання його результатів.

Основна мета вивчення української мови у закладах освіти України на сучасному етапі полягає у формуванні національно свідомої, духовно багатой мовної особистості, яка володіє вміннями й навичками вільно, комунікативно виправдано користуватися засобами державної мови – її стилями, типами, жанрами в усіх видах мовленнєвої діяльності.

Запропоновані завдання дозволяють об'єктивно оцінити рівень знань абітурієнтів теоретичного та практичного матеріалу.

II. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

1. Фонетика і орфографія

1.1. Велика літера у власних назвах

Написання імен, по батькові, прізвищ, псевдонімів, прізвиськ. Складні прізвища, псевдоніми та імена, що пишуться через дефіс. Написання власних назв іншомовного походження. Написання індивідуальних назв: міфологічних істот і божеств, дійових осіб у літературних творах. Назви найвищих державних та міжнародних посад, міністерств, управлінь, установ і організацій. Астрономічні, історичні, літературні, географічні й топографічні назви.

1.2. Вживання м'якого знака. Вживання апострофа

Вживання м'якого знака після м'яких д, з, с, дз, ц, л, н у кінці слова та складу, після м'яких приголосних у середині складу перед о. У суфіксах іменників, прикметників та прислівників (- зький, - ський, - цький; - зькість, - ськість, - цькість; - зько, - сько, - цько; - зькому, - ському, - цькому; - зьки, - ськи, - цьки). Суфікси - еньк-, - оньк -, - есеньк -, - ісіньк -, - ісіньк -. Ї у родовому відмінку множини іменників жіночого роду м'якої групи і відмінків

середнього роду на – **нн** (**я**), – **ц** (**е**) **II** відміни, у дієслівних формах дійсного та наказового способу.

Вживання апострофа на позначення роздільної вимови після твердих приголосних перед **я, ю, є, ї** (у корені та після префіксів). Апостроф у словах іншомовного походження.

1.3. Ненаголошені голосні [e], [и], [o]

Написання **Е, И, О** у ненаголошених складах за умови добору перевірного слова із наголосом на **Е, И, О**.

1.4. Чергування приголосних при словозміні й словотворенні

Зміни приголосних у непрямих відмінках іменників, а також при утворенні нових слів. Групи чергувань **г–з-ж, к–ц–ч, х–с–ш**. Зміни приголосних при пом'якшенні. Основні позиції чергувань

1.5. Спрощення в групах приголосних. Подвоєння, подовження приголосних

Випадні **Д і Т** у групах – **ждн -, - здн -, - стн -, - стл -**. Випадний **К** у групах – **зкн -, - скн -** при творенні дієслів із суфіксом – **ну -**. Випадний **Л** у групі приголосних – **слн -**.

Збіг приголосних. Подвоєння **Н** перед суфіксом – **ість**. Буквосполучення – **нн -** у прикметникових суфіксах. Подовження приголосних **д, т, з, с, л, н, ж, ш, ц, ч** перед **Я, Ю, Є, І**.

1.6. Написання префіксів роз -, без -, через -, з- (зі -)

Перехід **З-** у **С-** перед глухими приголосними, **З-** у **ЗІ-** з метою уникнення збігу приголосних.

1.7. Правила переносу слів

Сполучення **ДЖ, ДЗ** при переносі. Апостроф і м'який знак при переносі. Склади з однієї літери. Перенос складних слів, аббревіатур, прізвищ з ініціалами, умовних скорочень.

1.8. Правопис слів іншомовного походження

Передача голосних і приголосних звуків у словах іншомовного походження. Подвоєні й неподвоєні приголосні. Групи приголосних з голосними. Вживання апострофа і м'якого знака в словах іншомовного походження. Відмінювання слів іншомовного походження.

1.9. Написання складних і складноскорочених слів

Загальні правила правопису складних слів. Сполучні голосні. Написання разом, окремо або через дефіс складних іменників, прикметників, числівників та займенників, прислівників. Прикладка. Складні прийменники, сполучники, частки. Правопис складноскорочених слів.

2. Морфологія

Частини мови

2.1. Написання іменників. Пояснення до форм родового відмінка однини іменників чоловічого роду II відміни

Відмінювання іменників в однині та множині з урахуванням групи і відміни. Невідмінювані іменники. Закінчення - а (- я) або - у (- ю) в родовому відмінку однини іменників II відміни.

2.2. Відмінювання імен по батькові. Відмінювання прізвищ

Особливості відмінювання імен по батькові. Відмінювання чоловічих та жіночих прізвищ. Особливості відмінювання прізвищ на - ко, а також прізвищ іменникового походження.

2.3. Написання прізвищ і географічних назв

Труднощі перекладу прізвищ і географічних назв. Правопис голосних у корені.

2.4. Написання прикметників

Тверда і м'яка група прикметників. Особливості відмінювання прикметників. Ступені порівняння: проста і складена форма. Зміна основи деяких прикметників. Прикметники, що не утворюють ступенів порівняння.

2.5. Написання числівників

Числівник як частина мови. Кількісні, порядкові, дробові числівники. Прості, складні і складені числівники.

2.6. Зв'язок числівників з іменниками, правопис

Узгодження і керування у сполученнях числівників з іменниками. Особливості відмінювання числівників. Написання цифр словами у словосполученнях і реченнях.

2.7. Написання займенників

Особові, присвійні, вказівні, питальні, означальні займенники. Зворотний займенник себе. Особливості відмінювання. Правопис складних (неозначених і заперечних) займенників.

2.8. Прислівник. Розряди, творення і правопис

Прислівник як частина мови. Розряди прислівників за значенням. Творення прислівників від інших частин мови. Утворення ступенів порівняння. Правопис складних прислівників. Правопис прислівників із префіксом ПО -.

2.9. Прийменник. Сполучник. Частка. Вигук

Поняття про службові частини мови. Вираження прийменниками різноманітних відношень відмінкових форм з дієсловами та іншими словами в реченні. Походження прийменників. Прості, складні і складені

прийменники. Вживання прийменників з формами непрямих відмінків. Прості, складні і складені сполучники. Сполучники сурядності: єднальні, протиставні і розділові. Сполучники підрядності: часові, причинові, цільові, умовні, допустові, наслідку, порівняльні. Групи часток за значенням. Словотворчі і формотворчі частки. Творення вигуків. Розряди вигуків за значенням.

3. Синтаксис і пунктуація

3.1. Речення з однорідними членами. Речення з відокремленими членами

Поняття про ускладнене речення. Однорідні члени речення. Сполучники і розділові знаки при однорідних членах речення. Узагальнюючі слова при однорідних членах речення. Поняття і умови відокремлення другорядних членів речення. Відокремлені прикладки. Уточнюючі члени речення.

3.2. Звертання. Вставні слова, сполучення слів, речення

Способи вираження і виділення звертання. Значення вставних слів, сполучень слів і речень, вживання розділових знаків.

3.3. Складне речення

Поняття про складне речення. Типи складних речень.

3.4. Складносурядні речення

Структура складносурядних речень. Відношення між частинами складносурядних речень (єднальні, протиставні, зіставні, розділові, приєднувальні). Вживані сполучники. Вживання розділових знаків.

3.5. Складнопідрядні речення

Поняття про складнопідрядне речення. Види підрядних частин (місця, часу, причини, наслідкові, мети, порівняльні, умовні, допустові, супровідні). Вживання сполучників і розділових знаків.

3.6. Складнопідрядні речення з кількома підрядними

Види зв'язків частин у складнопідрядному реченні з кількома підрядними. Вживання розділових знаків.

3.7. Безсполучникові складні речення. Розділові знаки в них

Безсполучникові складні речення з однотипними частинами (одночасність перелічуваних явищ, часова послідовність дій чи явищ значення зіставлення або протиставлення - складносурядні. Безсполучникові складні речення з різнотипними частинами (з'ясувально-об'єктні відношення, причинові - наслідкові та умовно-наслідкові відношення, значення допустовості, пояснювальні відношення) - складнопідрядні.

3.8. Складні речення з різними видами зв'язку

Поєднання різних видів зв'язку у складному реченні. Вживання розділових знаків.

3.9. Пряма й непряма мова

Вживання розділових знаків при прямій мові. Передача чужої мови у вигляді складнопідрядного речення - непряма мова. Цитата.

ІІІ. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНИХ ВІДПОВІДЕЙ ВСТУПНИКІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (СПІВБЕСІДА)

Оцінювання результатів знань вступника з мови здійснюється на основі:

- а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;
- б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційно-ціннісного ставлення до світу;

- в) функціонального підходу до мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;
- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- Повнота і правильність відповіді.
- Ступінь усвідомлення, розуміння вивченого.
- Мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь повинна бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК ВСТУПНИКА (УСНА СПІВБЕСІДА)

У співбесіді містяться завдання з української мови та історії України у кількості 6 завдань, по 3 завдань з кожної дисципліни. Максимальна кількість балів, яку можна набрати, правильно виконавши всі завдання, – **200 балів з кожної дисципліни. Рейтинговий бал формується як середній бал за виконанні завдання з кожної дисципліни.** На виконання завдань співбесіди відведено 60 хвилин.

Типи завдань роботи та схеми нарахування балів за виконання завдань з української мови

Критерії оцінювання

1. Теоретичне питання (3 б.)

- **3 б.** – надано повну, правильну, логічну відповідь із використанням мовознавчих термінів;

- 2 б. – відповідь загалом правильна, але неповна або містить незначні неточності;
- 1 б. – відповідь фрагментарна, містить суттєві помилки;
- 0 б. – відповідь відсутня або неправильна.

2. Практичне завдання на застосування мовних норм (2 б.)

- 2 б. – завдання виконано повністю і без помилок;
- 1 б. – допущено одну помилку;
- 0 б. – завдання виконано неправильно або не виконано.

3. Мовний (синтаксичний, морфологічний, словотвірний тощо) розбір (10 б.)

- 9–10 б. – розбір виконано повністю, послідовно, без помилок;
- 7–8 б. – допущено 1–2 несуттєві помилки;
- 5–6 б. – правильно виконано більшу частину розбору, але є кілька помилок;
- 3–4 б. – виконано лише окремі елементи розбору, допущено значні помилки;
- 1–2 б. – виконано незначну частину завдання;
- 0 б. – завдання не виконано або виконано неправильно.

4. Визначення мовних явищ (частин мови, членів речення, орфограм тощо) (5 б.)

- 5 б. – усі мовні явища визначено правильно;
- 4 б. – допущено одну помилку;
- 3 б. – допущено дві помилки;
- 2 б. – правильно виконано приблизно половину завдання;
- 1 б. – правильно визначено лише окремі елементи;
- 0 б. – відповідь відсутня або неправильна.

5. Фонетичний аналіз слова (5 б.)

- 5 б. – правильно виконано всі елементи завдання (фонетична транскрипція, визначення кількості букв і звуків, пояснення фонетичних особливостей);
- 4 б. – допущено одну несуттєву помилку;
- 3 б. – допущено дві помилки;
- 2 б. – правильно виконано лише окремі елементи;
- 1 б. – відповідь фрагментарна;
- 0 б. – завдання не виконано або виконано неправильно.

Тестові бали	200-бальна шкала	Тестові бали	200-бальна шкала
1	Не склав	16	148
2	Не склав	17	153
3	Не склав	18	158
4	Не склав	19	164

5	Не склав	20	169
6	Не склав	21	174
7	100	22	180
8	105	23	185
9	110	24	190
10	116	25	200
11	121		
12	126		
13	132		
14	137		
15	142		